

ಮೂಲಾಂಶಗಳು

ಪದವಿ

ಬಿ.ಎ.

ವಿಷಯ

ಕನ್ನಡ ಐಚ್ಛಿಕ

ಚಾತುರ್ಮಾಸ

|||

ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾಲಯ

ಕುವೆಂಪು ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾಲಯ

ಸೆಷನ್

2

ಸೂಲ್ಫರಿಮೆ ಮತ್ತು ಭಾಷೆಯ
ಅಂತರ್ ಸಂಬಂಧ

- ಸೊಲ್ಲರಿಮೆಯ ಕುರಿತಂತೆ ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ಅನೇಕ ಪೂರ್ವಾಗ್ರಹಗಳಿವೆ. ಅದು ನಮಗೆ ಅಗತ್ಯವಿಲ್ಲ, ಅದು ಕಬ್ಬಿಣದ ಕಡಲೆ, ಅದು ಶುಷ್ಕವಾದುದು, ರಸಹೀನವಾದ ವಿಷಯ ಎಂದು ಅದನ್ನು ಬದಿಗೆ ಸರಿಸಿದ್ದೇವೆ.
- ಸೊಲ್ಲರಿಮೆಯ ಕಲಿಕೆಯಿಂದ ನಮಗೆ ಯಾವ ಪ್ರಯೋಜನವೂ ಇಲ್ಲವೆಂಬ ತೀರ್ಮಾನಕ್ಕೆ ಬಂದಿರುವುದರಿಂದ ಅದರ ಸವಿಯನ್ನು ಸವಿಯುವುದನ್ನು ಕಲಿತಿಲ್ಲ ಹಾಗೂ ಕಲಿಸುತ್ತಿಲ್ಲ. ಇದು ಇವತ್ತಿನ ದುರಂತ.

• ಸೊಲ್ಲರಿಮೆಯು ವಾಕ್ಯಗಳನ್ನು ಸೃಷ್ಟಿಸುವ
ಕುತೂಹಲಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ್ದು. ಒಬ್ಬ
ಪ್ರತಿಭಾವಂತ ಮಾತುಗಾರ, ಬರಹಗಾರ
ಮಾತುಗಳನ್ನು ಹೇಗೆ ಸೃಷ್ಟಿಸುತ್ತಾನೆಂಬ
ಕುತೂಹಲವನ್ನು ನಮ್ಮೊಳಗೆ
ಹುಟ್ಟುಹಾಕುತ್ತದೆ.

• ಪಂಪನ ಒಂದು ವಾಕ್ಯದ ಮೂಲಕ
ಸೊಲ್ಲರಿಮೆಯ ಅಗತ್ಯ ಮತ್ತು ಅದರ
ಮಹತ್ವವನ್ನು ಅರಿಯಬಹುದು

- "ನೆಲಸುಗೆ ನಿನ್ನ ವಕ್ಷದೊಳೆ
ನಿಶ್ಚಲಮೀಭಟ,ಖಡ್ಗಮಂಡಲೋತ್ಪಲ
ವನವಿಭ್ರಮ ಭ್ರಮರಿಯಪ್ಪ ಮನೋಹರಿ
ರಾಜ್ಯಲಕ್ಷ್ಮಿ"
- ಈ ಮಾತು ಸಾಧಾರಣವಾದುದಲ್ಲ .ಮಾತಿನ
ಸಾಮಾನ್ಯ ರಚನೆಯ ನಿಯಮವನ್ನು ಕವಿ
ಇಲ್ಲಿ ಉಲ್ಲಂಘಿಸುತ್ತಲೇ ಅದ್ವಿತೀಯವಾದ
ಅರ್ಥ ಸಾಧ್ಯತೆಯನ್ನು ಕಟ್ಟಿಕೊಡುತ್ತಾನೆ.

- ಮನೋಹರಿಯಾದ ರಾಜ್ಯಲಕ್ಷ್ಮಿ ನಿನ್ನ ವಕ್ಷದಲಿ
ನೆಲೆಸಲಿ ಏಕೆಂದರೆ ಅವಳ ಭಟರ ಖಡ್ಗವೆಂಬ
ತಾವರೆ ಎಸಳಿನ ತುದಿಯಲ್ಲಿ ಸುತ್ತುತ್ತಿರುವವಳು
ಎಂಬುದನ್ನು ಕವಿ ಹೇಳುವ ಕ್ರಮ ಸೊಲ್ಲರಿಮೆಯ
ಸಾಮಾನ್ಯ ನಿಯಮಕ್ಕೆ ಬದ್ಧವಾಗಿಲ್ಲ.

- ನಾವು ಮಾತನಾಡುವಾಗಲೂ ಈ ಉಕ್ತಿ
ವೈಚಿತ್ರ್ಯ ಬಳಸುವುದಿಲ್ಲ. ಆದರೂ ನಮಗೆ
ಕವಿಯ ಮಾತು ಅರ್ಥವಾಗುತ್ತಿದೆ. ಕಾರಣ
ಪಂಪ ಎಲ್ಲಿಯೂ ಸೊಲ್ಲರಿಮೆಯ ಮೂಲ
ರಚನಾತ್ಮಕ ಅಂಶಗಳನ್ನು
ಉಲ್ಲಂಘಿಸಿಲ್ಲ. ಉಗೆ, ಒಳೆ, ಅಂ, ಅ, ಅಪ್ಪ ಈ
ಸೊಲ್ಲರಿಮೆಯ ಅಂಶಗಳಿಂದ ಶಬ್ದಗಳನ್ನು
ಜೋಡಿಸಿ ಎಂತಹ ಅರ್ಥ ತಂದಿದ್ದಾನೆ

• ಸೊಲ್ಲರಿಮೆ ನಮ್ಮ ಭಾಷೆ, ಸಂಸ್ಕೃತಿ, ಸಾಹಿತ್ಯದೊಂದಿಗೆ
ಹೊಂದಿದ್ದ ಸಂಬಂಧವನ್ನು ನಾವ್ಯಾಕೆ
ಗಮನಿಸುತ್ತಿಲ್ಲವೆಂದು ಆತ್ಮವಲೋಕನ
ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಬೇಕಾಗಿದೆ.

•ಮಾತು, ಮಾತಿನ ರಚನೆಗಳು
ವೈವಿಧ್ಯಪೂರ್ಣವಾಗಿರುತ್ತವೆ. ಅವು ಕೆಲವೊಮ್ಮೆ
ನೇರವಾಗಿಯೂ, ಗಂಭೀರವಾಗಿಯೂ,
ನಿರ್ದಿಷ್ಟವಾಗಿಯೂ, ನಾಟಕೀಯವಾಗಿಯೂ,
ಹಾಸ್ಯಮಯವಾಗಿಯೂ, ರಸನಿಷ್ಠವಾಗಿಯೂ ಇರುತ್ತವೆ.

- ನಾವು ಬಳಸುವ ಪದರಚನೆಯಲ್ಲಿ ಹಲವು ಸಾಂಸ್ಕೃತಿಕ ಅಂಶಗಳು ಅಂತರ್ಗತವಾಗಿರುತ್ತವೆ. ಈ ಹಿನ್ನೆಲೆಯಲ್ಲಿ ನುಡಿಯ ಕೆಲವು ಮಾದರಿಗಳ ಮಾತಿನ ಸಂಯೋಜನೆಗಳು ಹೇಗಿರುತ್ತವೆ ಎಂಬುದನ್ನು ನೋಡೋಣ.
- ೧. ಸಂಸ್ಕೃತಿಯ ಸ್ತರದಲ್ಲಿ ಸೊಲ್ಲರಿಮೆಯನ್ನು ಅಧ್ಯಯನ ಮಾಡುವ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ವ್ಯಕ್ತಿಯ ಸಾಮಾಜಿಕ ಸಂಬಂಧಗಳ ಮೂಲಕ ಉತ್ತರಗಳು ಹೇಗೆ ಸಂಯೋಜಿಸಲ್ಪಡುತ್ತವೆ ಎಂಬುದನ್ನು ಗಮನಿಸಬೇಕು. ಉದಾ: ಎಲ್ಲಿಗೆ ಹೋಗ್ತಾ ಇದ್ದೀಯೆ? ಇದು ಸಾಮಾನ್ಯ ವಾಕ್ಯ ಸಂಯೋಜನೆ. ಇದನ್ನು 'ಹೋಗ್ತಾ ಇದ್ದೀಯಾ? ಎಲ್ಲಿಗೆ? ಎಂದು ಬದಲಿಸಿದರೆ ಅದೇ ನಿರ್ದಿಷ್ಟ ಅರ್ಥ ಪಡೆಯಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಇವೆರಡಕ್ಕೂ ಉತ್ತರ ಒಂದೇ ರೀತಿಯಾಗಿರುವುದಿಲ್ಲ. ಉತ್ತರ ಅ:-ಯಾಕೆ? ನೀನೊ ಬರ್ತೀಯಾ? ಆ:- ಮನೆಗೆ/ಶಾಲೆಗೆ/ಸಂತೆಗೆ ಹೋಗ್ತಾ ಇದ್ದೀನಿ. ಇ:-ಯಾಕೆ ನಿಂಗೆ ಎಲ್ಲಿಗೆ ಅಂತ ಹೇಳ್ಬಿಟ್ಟು ಹೋಗ್ಬೇಕಾ? ಈ:-ಎಲ್ಲಿಗೊ ಹೋಗ್ತೀನಿ ನಿಂಗೆ ಅದೆಲ್ಲಾ ಯಾಕೆ?

- ಹೀಗೆ ಉತ್ತರದ ಮಾದರಿಗಳು ಭಿನ್ನ ಭಿನ್ನವಾಗಿರುತ್ತವೆ. ಆದರೆ ಈ ಸಂಯೋಜನೆ ವ್ಯಕ್ತಿಯ ಸಾಮಾಜಿಕ ಸಂಬಂಧದ ಮೇಲೆ ರೂಪುಗೊಳ್ಳುತ್ತದೆ.
- ೧.ನಮ್ಮ ನುಡಿ ನಿಯಮದಲ್ಲಿ ನೇರ ಸಂಯೋಜನೆ, ವಕ್ರ ಸಂಯೋಜನೆ ಅಥವಾ ಕೆಣಕು ನುಡಿ ಸಂಯೋಜನೆ, ಹಾಸ್ಯ ಸಂಯೋಜನೆ ಹೀಗೆ ಅನೇಕ ಬಗೆಗಳಿವೆ. ಸಂಭಾಷಣೆ-೧:-
ಪ್ರಯಾಣಿಕ: ಈ ಬಸ್ಸು ಎಲ್ಲಿಗೆ ಹೋಗುತ್ತೆ?
ಕಂಡೆಕ್ಟರ್: ನೇರ ಸಂಯೋಜನೆ: ಮಂಗಳೂರಿಗೆ ಹೋಗುತ್ತೆ. ವಕ್ರ ಸಂಯೋಜನೆ: ನಿನ್ ತಲೆ ಮೇಲೆ ಹೋಗುತ್ತೆ. ಸಂಭಾಷಣೆ-೨:-
ಹಾದಿಗ: ಈ ರಸ್ತೆ ಎಲ್ಲಿಗೆ ಹೋಗುತ್ತೆ?
ಹಾಸ್ಯ ಸಂಯೋಜನೆ: ಎಲ್ಲೂ ಹೋಗಲ್ಲ; ಇಲ್ಲೇ ಇರುತ್ತೆ.

- ಒ.ಜಾತಿ ಶ್ರೇಣೀಕರಣವಿದ್ದು ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಮಾತು ವ್ಯಕ್ತಿಯ ವರ್ಗ ಪ್ರಜ್ಞೆಯ ನೆಲೆಯಲ್ಲಿ ಸಂಯೋಜಿಸಲ್ಪಡುತ್ತದೆ.ಕೆಲವರ್ಗದವರು ಮೇಲ್ವರ್ಗದ ವ್ಯಕ್ತಿಗಳಿಗೆ ಗೌರವ ಸೂಚಕ ಪದ ಬಳಸುವರು (ಸ್ವಾಮಿ, ಬುದ್ಧಿ,ದಣಿ,ಅಯ್ಯೋರೆ ಇತ್ಯಾದಿ) ಮೇಲ್ವರ್ಗದವರು ಸಂಭೋಧನಾತ್ಮಕ ಏಕವಚನ ಪ್ರತ್ಯಯ ಬಳಸುತ್ತಾರೆ.

ಸಂಭಾಷಣೆ ೧ :-

ಯಜಮಾನ: ಲೋ ಕರಿಯ ಹೊಲ್ದತ್ರ ಬಾ.

ಆಳು: ಸ್ವಾಮಿ ನಿಮ್ಮನೆತಾಕೆ ಹೊತ್ತಾರೆ ಬತ್ತಿನಿ.

ಸಂಭಾಷಣೆ ೨:-

ಯಜಮಾನ್ತಿ: ಸಿದ್ದಿ ಏನ್ ಸಾಂಬಾರ್ ಮಾಡಿದ್ದಿ?

ಸಿದ್ದಿ:ಅಮ್ಮೋರೆ ಅವರೆ ಕಾಳಿನ್ ಯಸ್ಸು ಮಾಡಿವ್ವಿ.

- ಳ. ನಮ್ಮ ಮಾತಿನ ಸಂಯೋಜನೆಯಲ್ಲಿ ದ್ವಂದ್ವಾರ್ಥ ಕೊಡುವ ಹಾಸ್ಯ ಅಥವಾ ನಗು ಉಕ್ಕಿಸುವ ಸನ್ನಿವೇಶಗಳು ನಿರ್ಮಾಣವಾಗುತ್ತಲೆ ಇರುತ್ತವೆ.
- ಈ ಸಂಯೋಜನೆಗಳು ಸಂಸ್ಕೃತಿ, ನಾಗರಿಕತೆಯ ಪ್ರಜ್ಞೆಯನ್ನು ಉಲ್ಲಂಘಿಸಿದಾಗ ಮುಜುಗರಕ್ಕೆ ಕಾರಣವಾಗುತ್ತವೆ.ಕೇಶಿರಾಜ (ಶಬ್ದಮಣಿ ದರ್ಪಣದ ಕರ್ತೃ)ಅಸಹ್ಯ ಅರ್ಥಗಳನ್ನು ಕೊಡುವ ಪದಗಳನ್ನು ಬಳಸಬಾರದು ಎನ್ನುತ್ತಾನೆ.(ಸ್ತ್ರೀ, ಪುರುಷರ ಜನನಾಂಗಗಳಿಗೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ ಪದಗಳು,ಜಾತಿ ಸೂಚಕ ಪದಗಳನ್ನು ಸಂಯೋಜಿಸಿ ವಾಕ್ಯ ಮಾಡುವುದು, ನುಡಿಗಟ್ಟು ಮಾಡುವುದು ನಿಷೇಧ)

- ಪದಗಳನ್ನು ಅನಾವಶ್ಯಕವಾಗಿ ಸಂಧಿ ಮಾಡುವುದರಿಂದಲೂ , ಅವಶ್ಯವಿದ್ದಲ್ಲಿ ಸಂಧಿ ಮಾಡದೇ ಇದ್ದಾಗಲೂ ಹಾಸ್ಯವು ಸಹಜವಾಗಿ ಬರಬಹುದು.
- ಸಂಭಾಷಣೆ ೧:-ಮೇಷ್ಟ್ರು:ನಿನ್ ಹೆಸರೇನು? ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿ:ಚರಂಡಿ ಸರ್.(ಚರಂಡಿ ಎಂದಾಗ ಗಾಬರಿಯಾಗುತ್ತದೆ. ಚರಣ್.ಡಿ ಇಲ್ಲಿ ಸಂಧಿ ನಿಷಿದ್ಧ)

ಚಮತ್ಕಾರಿಕವಾಗಿ ಮಾತಾಡುವಾಗಲೂ ಹಾಸ್ಯ
ಬರಬಹುದು. ಉದಾ: ವ್ಯಕ್ತಿ ೧-ಆರೋಗ್ಯವಾ? ವ್ಯಕ್ತಿ
೨-ಆರೂ ಯೋಗ್ಯ. ಈ ಮಾತು ಜನಸಾಮಾನ್ಯರಿಗೆ
ತಿಳಿಯುವುದಿಲ್ಲ. 'ಆರೋಗ್ಯವಾ' ಎಂದು ಕೇಳಿದರೆ
ಹೌದು ಅಥವಾ ಇಲ್ಲ ಎಂಬ ಉತ್ತರ
ಸಾಮಾನ್ಯ. ಚಮತ್ಕಾರಿಕವಾಗಿ ಉತ್ತರಿಸುವವರಿಗೆ
ರಚನೆಯ ಸಂಯೋಜನೆಯನ್ನು ವಿವರಿಸುವ ಶಕ್ತಿ
ಇದೆ. ಆರು ಅಥವಾ ಅರಿಷಡ್ವರ್ಗಗಳು
(ಕಾಮ, ಕ್ರೋಧ, ಲೋಭ, ಮೋಹ, ಮದ,
ಮಾತ್ಸರ್ಯ) ವ್ಯಕ್ತಿಯ ಅಂಕೆಯಲ್ಲಿವೆ
ಎಂದರ್ಥವಾಗಬಹುದು

- ಅನ್ಯ ಭಾಷಿಗರು ಮಾತಾಡುವಾಗ, ಬೇರೆ ಬೇರೆ ಪ್ರಾದೇಶಿಕ ಭಾಷಿಗರು ಮಾತನಾಡುವ ಶಬ್ದ ಸಂಯೋಜನೆ ನಗು ತರಿಸಬಹುದು. ಉದಾ ೧: ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ಗಂಡ ಮಾರ್ಕೇಟಿಗೆ ಹೋಗ್ತದೆ/ನಾಯಿ ಬೊಗಳ್ತಾರೆ. ಇಲ್ಲಿನ ಸೊಲ್ಲರಿಮೆ ದೋಷದಿಂದ ನಗು ಹುಟ್ಟುತ್ತದೆ. ಉದಾ ೨: ಮಲೆಯಾಳಿ ಹೆಂಗಸರು: ನೆನ್ನೆ ಮಲಗುವಾಗ ಒಂದು ಗಂಡ(ಗಂಟೆ). ಬೆಳಿಗ್ಗೆ ಏಳುವಾಗ ಏಳು ಗಂಡ(ಗಂಟೆ). ಹಾಗೆಯೇ ಇಂಗ್ಲಿಷ್ 'ಸಿಂಪಲ್' ಎಂಬುದು 'ಸಿಂಬಲ್' ಆಗಿ 'ಸಿಂಕ್' ಎಂಬುದು 'ಸಿಂಗ್' ಆಗಿ ಹಾಸ್ಯ ಹುಟ್ಟಿಸುತ್ತದೆ.

- ಜಿ.ಸ್ತ್ರೀಯರು ಹಾಗೂ ಪುರುಷರು ಬಳಸುವ ನುಡಿ ಸಂಯೋಜನೆಗಳು ಭಿನ್ನ ಭಿನ್ನವಾಗಿರುತ್ತವೆಯೆಂದು ಕೆ.ವಿ.ನಾರಾಯಣ ಅವರು ಜಪಾನೀಸ್, ಇಂಗ್ಲಿಷ್ ಭಾಷೆಗಳನ್ನು ಉದಾಹರಣೆ ನೀಡಿ ವಿವರಿಸುತ್ತಾರೆ.
- ಕನ್ನಡದಲ್ಲಿಯೂ ವ್ಯತ್ಯಾಸಗಳಿವೆ. ಈ ವ್ಯತ್ಯಾಸಗಳು ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ಕಾಣುವುದು ಬೈಗುಳ, ಶಾಪ ಹಾಕುವ ಪದಗಳ ಸಂಯೋಜನೆಯಲ್ಲಿ. ಗಂಡಸರು: ಕಳ್ಳ ನನ್ನಗನೆ, ನಿನ್ನ ಕೆಡವಿ ಬಡಿತೇನಿ, ಸೊಂಟ ಮುರಿತೇನಿ, ಅಡ್ಡಾಡಿಸಿ ಹೊಡೀತಿನಿ-ಇತ್ಯಾದಿ ಪ್ರಯೋಗಗಳನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಾರೆ.

ಹೆಂಗಸರು: ನಿನ್ ಮನೆ ಹಾಳಾಗ ,ನಿನಗೆ
ಬರಬಾರದ ರೋಗ ಬರಾ,ನಿನ್ ಕೈ
ಸೇದೋಗ,ನಿನ್ ಬಾಯಿಗೆ ಮಣ್
ಬೀಳಾ,ಧೂ....ನನ್ ಸವ್ತಿ,ನಿನ್ ಹಿಂಡ್ ಹಾಳಾಗ-
ಎಂದು ಬೈಗುಳ,ಶಾಪ ಹಾಕುವಲ್ಲಿ ಬಳಸುತ್ತಾರೆ.

- ಸೊಲ್ಲರಿಮೆಯ ಈ ನಿಯಮಗಳನ್ನು
ಪ್ರಯೋಗಾತ್ಮಕ ಘಟಕಗಳಾಗಿ ನೋಡುವಾಗ
ವಾಕ್ಯವನ್ನು ಹೇಗೆ ವಿಭಜಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇವೆ
ಎಂಬುದನ್ನು ತಿಳಿದಿರಬೇಕಾಗಿರುತ್ತದೆ.
ಉದಾ:'ಒಳ್ಳೆಯ ಪುಸ್ತಕಗಳು ಸಿಗುತ್ತವೆ'ಎಂಬ
ವಾಕ್ಯವನ್ನು ಈ ರೀತಿ ವಿಭಜಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು
ಸಾಧ್ಯವಿದೆ.

೧.ಒಳ್ಳೆಯ/ಪ್ರಸ್ತಕಗಳು/ಸಿಗುತ್ತವೆ.

೨.ಒಳ್ಳೆಯ/ಪ್ರಸ್ತಕ/ಗಳು/ಸಿಗುತ್ತವೆ.

೩.ಒಳ್ಳೆಯ/ಪ್ರಸ್ತಕ/ಗಳು/ಸಿಗು/ತ್ತವೆ.

೪.ಒಳ್ಳೆಯ /ಪ್ರಸ್ತಕ/ಗಳು/ ಸಿಗು/ಉತ್ತ/ಅವೆ.

ಇಲ್ಲಿ ನಾಮ ಪುಂಜ ಹಾಗೂ ಕ್ರಿಯಾ ಪುಂಜಗಳು ಎರಡು ಗುಂಪುಗಳಿವೆ.

ನಾಮ ಪುಂಜವು ವಿಶೇಷಣ,ನಾಮಪದವನ್ನು ಹೊಂದಿದೆ.ಕ್ರಿಯಾಪುಂಜವು ಕ್ರಿಯಾ ಪ್ರಕೃತಿ,ಕಾಲಸೂಚಕ ರೂಪಗಳನ್ನು ಹೊಂದಿದೆ.ಒಟ್ಟಾರೆ ಇಂಗ್ಲಿಷ್ ಮತ್ತು ಸಂಸ್ಕೃತಕ್ಕಿಂತ ಭಿನ್ನವಾಗಿ ಕನ್ನಡ ವಾಕ್ಯ ರಚನೆಗಳಿವೆ ಎಂಬುದನ್ನು ಅರಿಯಬಹುದು.

ಅಂತಿಮವಾಗಿ ಸೊಲ್ಲರಿಮೆಯು ಯಾವುದೇ ಕೆಲಸಕ್ಕೆ ಬಾರದ ನಿಯಮಗಳ ಮೊತ್ತವೆಲ್ಲ.ಅದು ನುಡಿ ರಚನೆಯ ಬೆನ್ನು ಹತ್ತಿ ಪದದ ಹಂತದಲ್ಲೂ ವಾಕ್ಯದ ಹಂತದಲ್ಲೂ ವಿಶ್ಲೇಷಣೆಯನ್ನು ನಿರೀಕ್ಷಿಸುತ್ತಾ ಕ್ರಿಯಾಶೀಲವಾಗಿರುತ್ತದೆ.